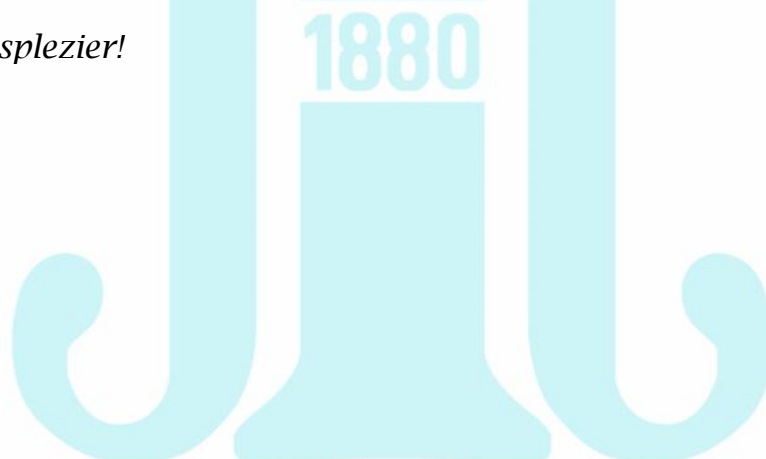

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

PARADIJSVOGELS

Een vrolijk mirakelspel in drie bedrijven
en twee taferelen

1890
door

Gaston Martens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1326

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PARADIJSVOGELS* op te voeren moet de naam van auteur *GASTON MARTENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1991/0220/065
ISBN- 978- 90-385-01178

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Erven G. Martens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(Onbeperkt aantal spelers)

RIETJE RANS :
 TILDE, zijn vrouw :
 VEERKE, zijn zoon :
 BOLLE VERBUYCK :
 FLAVIE, zijn vrouw :
 GOELEKE, hun dochter :
 MANSE LAPPERS :
 DE KOSTER :
 DE VELDWACHTER :
 EEN KIND :
 EEN EZEL :
 ALVA :
 EEN NEGER :
 DE BELLEMAN :
 DE OUDE DANDY :
 DE BOERIN :
 DE ACTRICE :
 MENTIE, timmerman :
 WIES, barbier :
 EEN OUD VROUWTJE :

en verder: Onze Lieve Heer, engelen, Heiligen, Eerste vrouw van Rietje Rans, Marietje, dochtertje van Bolle Verbuyck, duivels, de burgemeester, Bolles vader, de oude kokette, een jong soldaat, twee matrozen, een jonge vrouw, de schilder, de vroedvrouw, kinderen.

Speelt in Vlaanderen, in de hemel en in de hel.

EERSTE BEDRIJF

(De gelagzaal van de "Bonten Os". Rechts de voutedeur, de schenktafel met erboven het buffet, de kelderdeur. Links: de keukendeur, de winkeldeur. Achtergrond: buitendeur tussen twee vensters. De dag loopt op zijn einde. Sneeuw. Maanlicht)

BOLLE : *(vanuit de slagerswinkel op. Hij is een kaalhoofdig, geweldig dikke man. Het gelaat is gladgeschoren. Hij eet een end gedroogde worst. Ontsluoft de mouwen)* Flavie, bestelt gij als er nog volk komt, of Goeleke.

FLAVIE : *(is de schone Vlaamse vrouw)* Gaat ge misschien ievers naartoe?

BOLLE : Ik ga om suikergoed... Ik trek uit met Rietje Rans, we spelen St. Niklaas, lijk al jaren... Goeleke, haal mij twee meters saucissen.

GOELEKE : *(schijnt maar vijftien jaar oud te zijn. Zij is tener en ziet er naïef uit. Ze spreekt de "r" ronkend uit)* Ja, vaderr. *(af)*

FLAVIE : Ge zult zeker weer Nikodemus zijn, de neger?

BOLLE : Sinte Nikodemus.

FLAVIE : Ik weet niet hoe ge niet beschaamd zijt: Bolle Verbuyck, de baas uit de "Bonten Os", die zich zwart maakt om uit te gaan met Rietje Rans, 't meeste zatlapje van heel de parochie.

BOLLE : Wat zegt ge? ... Rietje, dat is 't braafste manneke...

FLAVIE : 't Gemeenste!

BOLLE : 't Braafste!

FLAVIE : 't Gemeenste!!

BOLLE : 't Braafste!!

FLAVIE : 't Gemeenste, gemeenste, gemeenste, gemeenste...

BOLLE : *(Laat zwaar zijn vuist op tafel neerkomen)* Goed verdoeme! Zwijg! of ik kap u in frikandea... Dat ze van Rietje kwaad zeggen, dat herd ik niet: hij is mijn vriend, van over vijftig jaar, want we zijn op dezelfde dag geboren, maar in een ander bed, en toch wisten we al van malkaar... 't Fijnste manneke van 't land, en ik den dikste... Wij doen de parochie eer aan... Wat zou ze gelijken zonder ons?

FLAVIE : Er zou al veel minder gevloekt en ruzie gemaakt worden... Ge hebt alle twee niet meer geloof dan een sismatiek: ge gaat naar de kerk als ge 'n zeren buik hebt... Ge zult nog ne keer zat thuiskomen.

BOLLE : Van op de gezondheid te drinken van St. Niklaas.

GOELEKE : *(op)* Als 't u blijft, vaderr.

BOLLE : Ah! *(Hij zet zijn tanden in de saucissen)* En loop nu rap bij de maseurkes, om de kostumen van St. Niklaas en St. Nilcodemus... Haast u! *(gerucht van autoremmen)* Rap!

GOELEKE : Ja, vaderr. *(af)*

BOLLE : *(aan de deur)* Pas op van d'otomobiels!? ...Nog een, die haast tegen de muur vloog... Ze rijden lijk zotten, en 't is hier een gevaarlijke draai... Gister was de koster er haast aan; maar 't sloeg niet mee: hij is zodanig dun geworden, dat z'er dweers door vliegen... De ene of de andere keer zullen er hier een stuk of twee in kipkap liggen. *(Hij verdwijnt in de voutedeur)*

FLAVIE : *(steekt het licht aan)*

KOSTER : *(op. Hij is een gladgeschoren, lange, magere man. Zijn nauwsluitende kleren maken hem nog dunner dan hij is)* Goên avend, Flavie, goên avend.

FLAVIE : Avend, koster.

KOSTER : *(loert naar Flavies benen)* E...e, een ...een klein dreupeke zoeten, als 't u blijft.

FLAVIE : Is de maag weer niet goed?

KOSTER : Wat zou ze... Sedert mijn vrouw dood is, is 't een mizerie... Dat heeft mij iets gekost: de lijkdienst, de zielenmissen, het maal aan de familie en de geburen, de timmerman voor de kist, de grafdelver... Met duzenden... ik... ik mag er niet op peinzen, of ik krijg een flauwte, lijk gister... Ik was haast doodgereden... Maar Onze Live Heer heeft het niet gewild... Al die onkosten... Ik heb heel mijn leven met een zieke vrouw gezeten.

FLAVIE : Ze was rijk, koster.

KOSTER : Ghe... rijk... Ja e, ge peist van ze met dat beetje geld te genezen; maar 't gaat niet; en als ge eindelijk 't geluk hebt dat ze sterft, dan komt 't gouvernement u bestelen.

BOLLE : *(op, gewassen en geschoren)* Ah, koster.

KOSTER : Ah, baas... Ge gaat er op uit?

BOLLE : Of ik... En nu ben ik nog Bolle; maar binnen een uur ben ik heiliger dan gij, en de paster, en al de kwezels van de prochie tegare. *(Af met twee manden)*

KOSTER : Wat wil hij daarmee zeggen?

FLAVIE : Oh, hij zet weer uit met Rietje Rans, om Klaas te spelen...

KOSTER : Rietje Rans... Waar hij 't geld haalt, dat weet Ons Here... Zijn vader was een rijke brouwer, en hij zijn enig kind... Hij heeft goed gestudeerd, zulle, aan d'universiteit... Hij kan gedichten schrijven, jaja, gedichten... Maar zijn eerste vrouw, dat was mij een kokette, en ze wilde altijd naar de stad... En zo is hij beginnen te drinken... En zijn tweede wijf, oh lala...

FLAVIE : 't Schijnt dat z'er op slaat met de koteraar...

KOSTER : Sst, sst...

RIETJE : *(Op, met een kind van vijf jaar. Hij is een klein manneke met een fijn gezicht. Uit zijn ogen en de vele rimpels straalt de olijkheid... Hij steekt armzalig in de kleren)* Goên avend, Flavie en ... koster.

KOSTER : Avend, Rietje.

RIETJE : Bolle is hier niet?

FLAVIE : Nee.

RIETJE : Ghe... En gij, kleintje? Ge vraagt me een brief, voor St. Niklaas.

KIND : Ja.

RIETJE : Goed... Maar een brief voor St. Niklaas, die moet met een ganzenpen geschreven zijn, en ze is hier niet: z'is bij mij thuis...

KIND : *(Neemt hem bij de hand)*

RIETJE : Ah! ge wilt mij mee? ...En 't is zo koud... Maar die brief voor St. Niklaas... Vanavond zult ge hem in uw sloefkes leggen; of geeft ge hem aan St. Niklaas zelve.

KIND : Komt... komt hij van avend?

RIETJE : Zeker komt hij, op zijn peerd, en met zijn vriend, Sinte Nikodemus.

KIND : De zwarten?

RIETJE : Ja, den dikken zwarten... Kom. Flavie, zeg aan Bolle dat ik seffens were keer.

FLAVIE : Ja.

RIETJE : *(met het kind buitengaande)* Ziet ge die schone sneeuw?

KOSTER : Hij houdt zich daarmee bezig, in plaats van schoenen te lappen... 't Is niet te verwonderen dat ie alles vertoereloerd heeft. En hij loopt de herbergen af met Manse Lappers, 't gemeenste wijf van heel de streek... De die is helegans verdraaid.

FLAVIE : Ze zeggen dat ze zo geworden is met haar lief te verliezen.

KOSTER : Jaja, 't gaat soms zo raar, Flavie... Ik heb ook geen plezierig leven gehad... En een koster is toch ook een mens, ik heb ook mijn gevoelens... Ik weet nog zo goed, Flavie, als gij met Bolle trouwde... Ge waart een blomme; maar ge zijt het nog, zulle! nog... En ik, ik zat daar met een ziek wijf, en ik peisde in mijn eigen: wat heeft die dikzak van een Bolle toch geluk.

FLAVIE : Nu wilt ge lachen, hè koster?

KOSTER : Ah nee, nee... 't Staat mij nog zo goed voor, ik stond nevens de paster als hij u zegende, en zo zei ik in mijn eigen: "Wense dat ik daar nu stond, met dat schoon meiske nevens mij".

FLAVIE : Och gij...

KOSTER : Ge waart een blomme, en ge waart een bie: gij hebt 't geld verdiend, Bolle ni... Maar hij zal genen ouden top scheren: hij eet en hij drinkt teveel, hij zal sterven van gezondheid... Met zijn vader was het juist 't zelfde: hij woog honderdéénenvijftig kilos, en op zijn vijfenveertig jaar was-ie paraplu... En Bolle, maar... Maar, hij is al over zijnen tijd... Flavie, moest dat gebeuren...

FLAVIE : Maar koster, gij... ge spreekt gij al zo raar, zulle!

KOSTER : Oh ja e ja, 't is ook waar... Wij, koster, we gaan zoveel om met de doden, dat we soms een levende voor een dode pakken... Ge moet u dat niet te naar trekken, Flavie... E, ik heb toch zeker al betaald?

FLAVIE : Nog niet, koster.

KOSTER : Ah... Als 't u blijft.

FLAVIE : Danke.

KOSTER : Tot ziens, Flavie, tot ziens. *(Hij gaat naar de deur toe)*

BOLLE : *(Op. Hij bootst de koster na)* Tot ziens, koster, tot ziens.

KOSTER : *(van zijn stuk)* E... tot ziens, tot ziens... *(vlug af)*

BOLLE : *(jolic)* Ja, e, tot ziens! ... Wat krijgt die magere spriet? ...Tot ziens Flavie, tot ziens... Ah ja, zijn wijf is dood, en hij ligt met de rietepetiete... Rietje nog niet

gezien?

FLAVIE : Gaat ge nu toch met hem uit?

BOLLE : *(toont de manden)* Ge ziet 't wel! ...Waarom wilt ge daar nog op sikkeneuren?
...Ge weet toch dat het een belofte is, een belofte aan ons Marietje.

FLAVIE : Ons kindje... *(ze is ontroerd)*

BOLLE : 'k Zie 't nog liggen in zijn beddeke, met de grote pop, die 'k gekocht had voor
hare St. Niklaas... En dan... *(hij kan niet meer voort)*

FLAVIE : Bolle, ge moet zwijgen... *(schreiend)* Marietje, ons engelke.

BOLLE : Toetoe, geen verdriet maken... Maar ik, voor mij is dat een belofte... Is
Goeleke nog niet weer? *(Hij heeft de manden achter de toog gezet, een doosje
zwart genomen, waarmede hij zich inwrijft)*

FLAVIE : Nee.

BOLLE : ...Kijk ne keer of ik azo...

FLAVIE : *(schrikkend)* Oei, Here!

BOLLE : Wat krijgt ge?

FLAVIE : Judas... Ge zegt niets, en ge staat daar al met ne keer voor mij, zo zwart als
Lucifer... Ge zoudt mij geren dood hebben.

BOLLE : Dood?! ...'t Laatste goed wijf dood... Dan kan heel de wereld in rouw lopen;
want goede wijven worden er niet meer geboren, ik heb de laatste gehad...
Door u heb ik mijn eigen huis, veel vlees in de winkel, geld in de kas en een
snelle dochter... Moest de kasteelheer naar 't pierenland trekken, ik zie mij hier
nog burgemeester worden... Dat ware iets, hè? ...Ge zoudt burgemeesterinne
zijn en Goeleke burgemeester doch ter... De vrijers zouden er op afkomen lijk
vliegen naar een klontje suiker.

FLAVIE : Pas maar op van Goeleke... 'k Geloof dat Veerke Rans hier komt neuzen.

BOLLE : Veerke?! ...Alla toe.

FLAVIE : Ik betrouw dat ventje niet: 't is zijn vader gespogen... En ons Goeleke is er
toch te goed voor...

BOLLE : Maar dat kan toch niet! ...Hoe oud is-ie? ...Zeventien?

FLAVIE : Ja... Maar hij schrijft al schone liefdesbriefkes... Gauw, ik zal u ne keer iets
tonen... *(af)*

BOLLE : Die verdomse snotneus. *(Hij volgt haar)*

RIETJE : *(op met Manse)* Kom.

MANSE : *(is nog een tamelijk jonge vrouw, met gemartelde trekken. Ze is wellicht schoon geweest. Ze is gekleed als bedelares)* Oh, die sneeuw.

RIETJE : Te schoon voor ons... We zijn lijk schooiers in een wit paleis.

MANSE : Gij dichter... Zeg mij iets schoons... Toe.

RIETJE : Twee vogelverschrikkers gaan hand in hand,

Als twee verliefde

In de komende nacht

Geen een die hen wacht...

MANSE : Laat, laat... Dat doet mij peinzen op mijn verloren jongen... *(Ze smoort een snik)*

RIETJE : *(Hij neemt haar bij de hand)* Schrei niet... Ge moet leven... En als ik soms brut ben met u, dan is 't om u wakker te schudden... En van avond zult ge 'n stuk zien van den hemel: St. Niklaas en St. Nikodemus zullen neerdalen op d'eerde, om blijdschap te brengen aan d'arme kinders...

FLAVIE : *(op, gevolgd door Bolle)*

BOLLE : Ah, Rietje!

RIETJE : Goên avond, Madame Verbuyck... Wie is die lelijke Moor?

MANSE : Maar... maar 't is Bolle! Wat een wrede kop... ik ben er benauwd van.

RIETJE : *(vrolijk, geeft Bolle een hand)* Proficiat, vriend: Manse is benauwd, van een man... Dat is nog nooit gebeurd... Gij hebt een mirakel gewrocht... Zoudt ge ze niet tot maagd kunnen maken?

BOLLE : Een maagd?! ...Vraag mij liever van door een konijnenpijp te kruipen. Manse, een maagd... Ons Here zelf zou dat nog niet kunnen klaarspelen.

MANSE : Gij lelijke dikke poeftie... Gij rolpens... Wie komt gij nu affronteren?

RIETJE : Chère amie, maak u niet dik, anders zoudt ge wel uwe elegantie verliezen... Zeker! ...Wat mag ik mijn duifje aanbieden? Een cocktail?

MANSE : Wat is dat? ...Ik heb liever een dreupel.

RIETJE : Twee schnicks, Flavie.

FLAVIE : Ja.

RIETJE : Zijn de kostumen hier al, Nikodemus?

BOLLE : Goeleke is er om... Ik heb een end saucissen... Wat doet gij mee?

RIETJE : Twee flessen klaren... Kijk hier.

BOLLE : En de ezel? We zetten toch uit met de ezel?

RIETJE : Natuurlijk... Veerke is er om.

MANSE : Sanctus! (*Ze drinkt uit*)

FLAVIE : (*af*)

RIETJE : Op de glorie van St. Niklaas en van St. Nikodemus. (*Hij drinkt uit*) Bolle, wij doen onze heiligen veel te weinig eer aan: we zetten uit, gezeten op een ezelke... 't Zou op hengsten moeten zijn, steigerende hengsten, geharnast met goud. Rondom ons: dienstknechten in vol ornaat, beladen met manden, zwaar van suikergoed...Engelen, met brandende fakkels, van voor en van achter, fluit spelende...

MANSE : Zeg voort.

RIETJE : Ik kan niet meer.

MANSE : (*lacht*)

RIETJE : Ze lacht... En zeggen dat er een dichter is, die verklaard heeft: de lach der vrouwen is een der glansen van de hemel.

BOLLE : De die heeft Manse niet gezien...Als zij ooit in de hemel komt, trek ik er uit... 'k Zou niet geren in eeuwigheid op zo een smoel kijken... Dan nog liever in de hel... 't Is er zo slecht niet... Dat weten wij, hè Rietje? ...Wij, wij hebben de hel gezien.

MANSE : Als ge zat waart, zeker?

RIETJE : Nee, mon amour... Wij hebben de hel gezien, in de nacht van Walpurgis... Fijn... Dat was in de grote theater... Ik heb Bolle ne keer meegedaan, en we zaten in een loge, de duurste van al... En als hij de schoonste vrouwen van de wereld te zien kreeg - want de schoonste zijn in de hel, dat kan niet anders - dan is-ie er van beginnen te kwijlen lijkt een snotter: heel 't parket was overstroomd.

BOLLE : En gij niet, zeker?

RIETJE : Ik ook, ik ook, maar met maat... En de muziek, hemels, alhoewel het in de hel was... Hoe ging het dan, Bolle? (*Hij scandeert met zijn vingers op tafel een der motieven van het ballet... Daarna*) Ma chère Clémence, door uwe elegantie komt het u toe, dat gij nu het ballet uitmaakt van Lucifer. (*Hij tokkelt, neuriet*)

MANSE : (*Geëkstasieerd, mimeert een dans*)

GOELEKE : (*op*) Oh, vaderr, gij zijt al zo zwarrt?

BOLLE : Rietje! de kostumen zijn hier.

RIETJE : Ah! (*scheidt uit*) Dag, Goeleke, mijn tjeleke.

GOELEKE : Dag, Rrietje... Waar is Veerrke?

RIETJE : Om den ezel, kind.

GOELEKE : Wat speelde ge daarr?

RIETJE : De harmonieuse pracht van de hel... Jaja... Ge moet nu niet peinzen dat de hel een duvelsgat is... Vraag ne keer aan uwe peere, hij is er geweest.

GOELEKE : Vaderr?! ... Vaderr heeft in de hel niet geweest... Vaderr is brave... Hij zal in de hemel zijn, lijk Marietje en grootvaderr.

MANSE : Wie? ...De oude Verbuyck? ...Die is zeker in de hel: zo een smeerpere... Helegans van de kaliber van zijne zoon, van Bolle.

BOLLE : Manse, stop uw bakkes... Wilt ge een endeke saucissen?

MANSE : Geef.

BOLLE : (*biedt Manse een stuk aan, trekt het terug, eet zelf*) Dat is geen spek voor uw bek.

RIETJE : Goeleke, gij zult een braaf vrouwke zijn... Oh e nonde... mijnen baard... Ik heb mijnen baard vergeten, en St. Niklaas zonder baard, wat zouden ze in de hemel zeggen... Mijn alderliefste kaffieboontje, rep nu ne keer uw rapste beentjes, toe, haal mij bij Wies, bij de barbier, mijn schoonste ornament... Haast u, liefke.

MANSE : Ik, ik kan dat manneke niets riffezieren, niets: hij mag mij alles vragen en ik geef het hem... Ik loop er om. (*af*)

GOELEKE : Ik zou toch nekeerr de hemel willen zien, vaderr.

BOLLE : Ik ook, kind, maar alleen om ons Marietje te zien, want die rijstpap, waarvan ze zoveel klappen... Ghe... Liever iets van d'achterbille... Toe, draag ons kleren op de voute.

GOELEKE : Ja, vaderr. (*af*)

VEERKE : (*met de ezel op. Hij is een slanke jongen, die veel weg heeft van zijn vader. Hij ook steekt in voddige kleren*) Hier ben ik met Martin... Vader, 'k geloof dat-ie van den uchtend konte verkeerd is opgestaan: hij is viesgezind.

RIETJE : Ah! Laat hem maar een beetje los. *(Bij de ezel)* Hewel, Martin, is 't waar dat ge slecht gemutst zijt? *(De ezel knikt)*

GOELEKE : *(op)* Oh, ge zijt daarr, Veerrke?

VEERKE : Goeleke... Bing! *(Geeft een hand. Het is hem aan te zien dat hij met een meisje weet om te gaan)*

RIETJE : Een fijne luis, die ezel: hij weet meer dan veel mensen, en toch heet hij... ezel... Wil ik hem champetter noemen, hij zal zuipen lijk een sas... Als 't u blijft, champetter. *(Hij biedt hem een glas bier aan. De ezel weigert, krabt zich achter het oor)*

VELDWACHTER : *(Op. Hij is zeer lang en mager, maar hij heeft een geweldige jeneverneus. Hij draagt een kleurig uniform, dat er een kan zijn van alle tijden)*

RIETJE : Toe manneke, toe champetterke.

VELDWACHTER : Wat gebeurt er hier met die ezel?

RIETJE : Hij wil niet drinken, alhoewel ik hem champetter noem. *(De ezel muist er langs de open deur van door)*

BOLLE : Nondedomme!

RIETJE : Veerke! Martin!

VEERKE : Ah, de ruffe! *(snel af)*

GOELEKE : *(volgt hem)*

BOLLE : Champetter, ge verdient gerekt te worden: ge laat 't peerd weglopen van St. Niklaas.

VELDWACHTER : Ik heb orders van de burgemeester: hij staat er op...

RIETJE : Waar staat hij op?

VELDWACHTER : Dat de beesten niet gemaltretereerd worden... Hij doet in de dierenbescherminge, en hij zendt mij op tournée...

RIETJE : We zien dat aan uw façade, die tournées... Maar wij, wij beschermen ze veel meer: we geven ze bier, zoveel ze willen slikken.

BOLLE : Als die ezel nu bier wil drinken, of saucissen fritten, daar is-ie toch zeker wel liber van hé? ...Wel, verdomme... Champetter, wat bestelt ge? Ik houd geen herberg voor niets.

VELDWACHTER : Zeg ne keer, ge vergeet gij zeker dat ik het hoofd ben van de politie?

BOLLE : Of 't achterste!

VELDWACHTER : Bolle Verbuyck?!

BOLLE : Ge verwijt mij... Rietje, ge zijt getuige: hij heeft mij Bolle genoemd, en ik heet Baldewijn, zo een schone naam... Maar ik ga 't hem were lappen: gij mager spille, gerekt konijn, hoge spriet, uitgedroogde schurre, zieken hazewind, bleke elektriekpaal, ongewassen hemde, gij stijve paling, gij... gij... Toe, Rietje, geef hem ook maar zijn bekomst...

RIETJE : 't Is zo al wel: ge zijt effen.

VELDWACHTER : We zijn niet effen. Ik zal een proces verbaal opmaken... Gij, ge zijt de twee gemeenste sloebers van heel de prochie...

TILDE : *(is binnengekomen. Zij is een soort man-wijf met een snuifneus)* Dat is waar.

BOLLE : E... zeg ne keer, Tilde, dat ge dat zegt van uwe vent, van Rietje, daar vaag ik aan; maar aan mij niet, zulle!

VELDWACHTER : Ik heb meer ruzie met die twee lorejassen dan met twintig wildstropers... Maar 't kan niet: ge drinkt tegen de sterren op.

TILDE : En nog.

BOLLE : Nondedomme!

RIETJE : Wacht Bolle... Champetter, ik wist niet dat g'een dichter waart: ge rijmt drank met sterren... Dat is gevaarlijk: een van dees dagen zal er een van die sterren uwe hellekloef in brand steken... Heel de prochie zou in vlam staan.

BOLLE : *(heeft pret)* Pak vast, manneke!

VELDWACHTER : Gij moet dat juist zeggen, gij, die alles verdrinkt.

TILDE : En nog meer: hij besteelt mij.

RIETJE : Wat zou ik stelen? Er is niets... En drinken, ik deel de ezels mee... Wilt ge ook een slokske, champetter?

VELDWACHTER : Nondedom... Als ge peist van mij voor de zot te houden... Dat zult ge mij betalen... En we zullen ne keer zien als ge nog aan die ezel durft raken... Ik zal u vinden, kerels! *(Gaat naar de deur toe)*

BOLLE : Nooit, ik zal me achter uwe kloef steken.

VELDWACHTER : Wacht maar! *(af)*

RIETJE : 't Gaat altijd slecht, als de ene ezel naar de andere komt kijken.

FLAVIE : *(op)*

TILDE : En gij zijt de grootste ezel... Toe, naar huis.

RIETJE : Ah nee, nu niet, want ik wil mij bekeren.

TILDE : Bekereren?

RIETJE : Ja, ik ga nu een hele avond heilig zijn, speelgoed geven aan d'arme kindekes...

TILDE : Waarmee? ...Ge hebt nog gene nagel om uw achterste te krabben.

RIETJE : Daar is de lieve heer, die erin voorziet: mijn kameraad Bolle... Alles is royaal in hem.

TILDE : Wat zegt ge daarvan, Flavie?

FLAVIE : Dat 't zot is, maar ik kan er niets aan doen: Bolle zal toch uitgaan.

TILDE : 't Is goed, 't is goed; maar de mijne zal niet meegaan... Naar huis, zeg ik u! *(Ze voelt in haar achterzak)*

RIETJE : Nooit van mijn leven, al was iedere koteraar een atoombom.

TILDE : Nu zijt ge een fel haantje, hé! *(Ze heeft haar snuifdoos genomen. Terzelfder tijd is haar geldbeurs gevallen)*

RIETJE : *(heeft het gemerkt)*

TILDE : *(na de snuif)* Maar wacht, manneke, wacht! *(af)*

RIETJE : *(heeft snel de beurs opgeraapt)* Ze loopt om de koteraar... storm te verwachten... We gaan ons veerdig maken, vriend... Ah! Dat valt mee, mijn trekplaasterke is daar.

MANSE : *(met de baard, op)* Ik heb gelopen, mijne asem...

BOLLE : Toe Flavie, help mij ne keer: mijn kostuum was pesseerde jaar al te nauw... Moesten de knoppen springen...

RIETJE : Dan zou uw vaan uithangen, man.

BOLLE : Gauw, Rietje... Toe, Flavie... *(af met zijn vrouw)*

MANSE : *(wil Rietje volgen)* Ik zal u kleden.

RIETJE : Kleden... ghe... Ik ben al genoeg gekleed geweest in mijn leven... Gekleed met twee vrouwen... En al mijn malheuren zijn altijd begonnen met kleden. En ontkleden... Maar een keer te meer... Kom. *(af met Manse)*

GOELEKE : *(uit de winkel, op)*

VEERKE : *(op. Hij loopt op de tenen. Neemt Goeleke in de lenden)*

GOELEKE : Oei, Heerre!

VEERKE : Ge valt in mijn armen. *(Hij kust haar fel en lang op de mond)* Maar ge

duizelt! Val van uw stekske niet!

GOELEKE : Wel, gij sloeberr! Moest vaderr dat zien...

VEERKE : Kussen is geen zonde... en hij heeft 't zelfde gedaan.

GOELEKE : Deugniet... Waar is de ezel?

VEERKE : Buiten aan de deur... Zeg, weet ge 't al? ...Ik moet overmorgen peter zijn.

GOELEKE : Gij, peterr?

VEERKE : Ja, van 't kind van vaders tweede wijfs broers dochter... Hij wil niet... Ik ben 't oud, zegt-ie, dat kind zou niet lang genoeg deugd hebben van zijne peter... En dan hebben ze mij gevraagd: Tijn Uilenspiegel zal hij heten!

GOELEKE : Ik zou 't geerre ne keerr zien, dat manneke.

VEERKE : Ge zult het zien, ik zal er mee naar hier komen, met d'achterwares, achter de doop... En dan moet ge maar zeggen of ge ook zulk eentje wilt: we trouwen en 't is zo laat.

GOELEKE : *(met schitterende ogen)* Ja'k! Ja'k! *(slaat de armen rond zijn hals)*

VEERKE : Wel, gij warm trieneke. *(Hij kust haar)* Sst!

BOLLE : *(op. Hij tracht de knoppen toe te krijgen aan zijn buik)*

FLAVIE : *(op)*

RIETJE : *(op, gevolgd door Manse)*

BOLLE : Als de heiligen in de hemel maar zo dik zijn, dan moet die rijstap daar stijf dun zijn... Flavie, hier nog, de laatste knop.

FLAVIE : Ja... *(Ze krijgt hem toe)* Daar.

BOLLE : En daar! *(Geeft haar plots een zoen)*

FLAVIE : Wel, gij loebas... Ik ben zeker heel zwart? *(Gelach)*

BOLLE : Nu naogt ge zeggen dat ge een heilig smoeffe gekregen hebt... Dat is raar, zulle!

MANSE : En ik, St.Niklaas, krijg ik niks?

RIETJE : *(met open armen)* Nu wil ik, dat door deze heilige kus, dit stuk zondig vlees zo rein worde als een ongeboren kind... Alleluia. *(Hij zoent Manse)*

MANSE : *(valt op de knieën)* Uwe ring, oh grote St.Niklaas, laat mij uwe ring kussen.

RIETJE : *(geeft haar de ring te zoenen)*

FLAVIE : Mannen, ge moogt er zeker van zijn: als ge met Zijn heiligen lacht, zal Ons Heer u straffen.